

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 2T/69/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715010138
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kovačínová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2020:3715010138.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, samosudkyňa JUDr. Lucia Kovačínová, v trestnej veci obžalovaného Y. X. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3. februára 2020 v Považskej Bystrici takto

rozhodol:

Obžalovaný Y. X., nar. XX.X.XXXX P. U., Č.Q. G., trvale bytom V. XXXX/X, B., adresa na doručovanie S. XXXX/XX, L.

je vinný, že

po tom, čo na internetovej stránke www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> ponúkol na predaj ojazdené osobné motorové vozidlo značky P., evidenčného čísla W.-XXX H., tmavošedej metalízy, dňa 5. septembra 2013 v O., pri osobnej obhliadke vozidla G. W., mu uviedol nepravdivé údaje o tom, že vozidlo má zverené T. Š., k čomu predložil osvedčenie o evidencii vozidla, časť I - tzv. malý technický preukaz, vystavený na meno T. Š. a splnomocnenie od T. Š. s overeným podpisom z 13.8.2013, ktorým splnomocnil obžalovaného Y. X. k využívaniu vozidla a k zriadeniu všetkých potrebných právnych úkonov a zmeny v evidencii na Dopravnom inšpektoráte Polície SR a následne dňa 6.9.2013 v L.H.Ž.U. X. uzatvoril s G. W. kúpnu zmluvu na ojazdené vozidlo zn. P. L. X T. O., rok výroby 2004, VIN: A., evidenčného čísla W.-XXX H. za 4.000,- €, kde predávajúci obžalovaný Y. X. po podpise zmluvy prevzal celú kúpnu sumu a G. W. prevzal od obžalovaného X. predmetné vozidlo s kľúčmi od vozidla, osvedčenie o evidencii, časť I - tzv. malý technický preukaz, osvedčenia o technickej a emisnej kontrole vozidla s tým, že obžalovaný banda po odhlásení vozidla na Okresnom dopravnom inšpektoráte W. zašle G. W. aj osvedčenie o evidencii, časť II - tzv. veľký technický preukaz, ktoré odhlásenie nevykonal a osvedčenie o evidencii, časť II - tzv. veľký technický preukaz mu doručil až po viacerých urgenciách, z ktorého G. W. dodatočne zistil, že vlastníkom predmetného vozidla je akciová spoločnosť V. po čom vyzval obžalovaného X. na prevzatie vozidla a vrátenie kúpnej ceny vozidla, čo však obžalovaný X. neurobil, a preto G. W. vozidlo dňa 24.10.2013 vydal vlastníkovi vozidla V. pričom obžalovaný Y. X. takto konal i napriek tomu, že vedel, že ani on, ani T. Š. nie je vlastníkom vozidla, čím G. W., bytom J.B., I. XX, C.W. Ž., spôsobil škodu vo výške 4.000,- €,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

t ý m s p á c h a l

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. a

odsudzuje sa za to

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 30 (slovom: tridsať) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák., sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 3 (slovom : tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák., sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť škodu v skúšobnej dobe poškodenému G. W., nar. XX.XX.XXXX P. Ž., trvale bytom J. - I. Č.. XX, vo výške 4.000,- Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por., je obžalovaný povinný nahradiť škodu poškodenému G. W., nar. XX.XX.XXXX P. Ž., trvale bytom J. - I. Č.. XX, vo výške 4.000,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry L. podal na obžalovaného Y. X. obžalobu pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného G. W. a svedka T. Š. a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný uviedol, že p. Š. inzeroval vozidlo na predaj alebo odstúpenie, stretli sa v O., kde mu dal zálohu a následne sa stretli, keď podpisovali na matrike papiere ohľadne toho, že p. Š. predáva to vozidlo. On sa p. Š. pýtal aká je zostatková hodnota vozidla, pretože papiere od neho ešte nevidel, na čo ho p. Š. ubezpečil, že to vozidlo vyplatí jednorázovo z tej sumy, čo dostane a podpísal mu papiere, že vozidlo môže obžalovaný prepísať aj bez jeho prítomnosti. Následne sa s p. Š. stretli asi o 2, 3 týždne v G.Ň., kde mu obžalovaný vozidlo vyplatil a p. Š. obžalovanému vozidlo odovzdal. Keďže obžalovaný vozidlo nemohol využívať, tak ho dal na inzerát na odpredaj, ozval sa mu p. W., stretli sa, obzreli vozidlo. Obžalovaný absolútne nevedel ako to je, či sú alebo nie sú zaplatené splátky, jeho p. Š. uviedol do omylu. Čakal od p. Š. veľký technický preukaz, aj p. W. povedal, že akonáhle mu tento príde, tak príde k nemu domov a odovzdá mu ho. Následne však p. W. mu telefonoval, že vozidlo mu odoberajú, obžalovaný keď sa dozvedel, že je to kvôli nezaplateným splátkam ihneď kontaktoval p. Š.. P. Š. sa obžalovanému zhruba dva mesiace neozýval a medzitým p. W.Ň. na neho podal trestné oznámenie. On sám sa s p. W.T. niekoľkokrát stretol, uznal škodu a podpísali aj dohodu, že mu tie peniaze vráti, to bolo ešte pred podaním trestného oznámenia, aj v súčasnosti sa s p. W. o tom rozpráva, ubezpečil ho, že peniaze mu vráti a keď sa stretnú v L. X., tak mu dohodu podpíše nanovo. Obžalovaný sa necíti vinný, neuviedol nikoho naschvál do omylu. S p. Š. ohľadne vozidla podpísal kúpnopredajnú zmluvu a to čo je uvedené v obžalobe to bolo ešte nazačiatku v O., ale medzitým sa medzi nimi zmenila dohoda tak, že p. Š. mu to vozidlo odpredá. Kúpnopredajnú zmluvu podpísali s p. P. v G., túto ale nemôže nájsť, mal ju niekde v spisoch. Pokiaľ by aj uzatvorili s p. Š. zmluvu o odstúpení leasingu, prečo by potom on sám predal vozidlo p. W. a predložil mu aj splnomocnenie, že je oprávnený disponovať s vozidlom. Podľa malého technického preukazu bol p. Š. vlastníkom, veľký technický preukaz mu poslal až po troch týždňoch. Následne obžalovaný uviedol, že vedel, že vlastníkom je V. S., ale p. Š. ho ubezpečil, že splátky vyplatí, na otázku prečo túto skutočnosť neuviedol aj p. W. odpovedal, že p. W. mal malý technický preukaz a tam je napísané, že držiteľ nie je vlastníkom.

Poškodený G. W. uviedol, že na stránke Bazoš našiel inzerát na P. L., ktorý inzeroval obžalovaný, stretli sa, obzreli vozidlo a dohodli sa na kúpe, pričom vzhľadom na nejaké vady vozidla sa dohodli na cene 4.050,- € namiesto pôvodných 4.500,- €. Opätovne sa stretli na druhý deň v L. X., kde vyplatil obžalovanému kúpnu cenu a išli na matriku overiť podpisy na splnomocnení. Obžalovaný mu dal iba malý technický preukaz, doklady o STK a emisnej kontrole. Na malom technickom preukaze si všimol, že tam je nejaký Š. a keď sa na to pýtal obžalovaného, povedal mu, že má od p. Š. splnomocnenie na využívanie toho vozidla a že ho môže aj predáť a toto splnomocnenie mu aj predložil. Ohľadne veľkého technického preukazu obžalovaný uviedol, že tento nemá, ale mu ho zašle poštou, dva týždne sa nič nedialo, urgoval ho a asi po ďalších dvoch alebo troch týždňoch mu obžalovaný tento zaslal, vtedy

zistil, že vozidlo je na leasingovú spoločnosť, pričom hneď volal obžalovanému, prečo mu to zatajil, obžalovaný mu pri žiadnom stretnutí o tom nepovedal, iba tvrdil, že má splnomocnenie vozidlo prepísať. Následne mu volal p. Š. s tým, že potrebuje vozidlo vrátiť leasingovke, na čo mu on povedal, že prečo by ho mal vracieť, on ho vyplatil a nech to vyplatí X., na druhý deň ale prišla leasingovka a auto mu odobrali. Obžalovaný ku nemu po odobratí vozidla síce domov prišiel, ale preto, že chcel ešte doplatiť nejakých 500,- €, ukazoval mu aj papier od leasingovky, že koľko treba doplatiť. S obžalovaným uzatvoril dohodu o vrátení kúpnej ceny, ale odvtedy sa mu už obžalovaný neozval.

Svedok T. Š. uviedol, že vozidlo kupoval z bazaru na leasing, na splátky, keď však začal pracovať v O., rozhodol sa ho predať, a to odstúpením od leasingovej zmluvy. Na inzerát na bazoši sa mu ozval obžalovaný, tento si vozidlo obzrel, vyskúšal, dohodli sa na odstupnom 750,- € a spísali zmluvu o odstúpení, ktorú overili na úrade v O.. S obžalovaným sa dohodli, že vozidlo si prevezme, keď sa mu bude dať, najskôr si ho mal prevziať v W., obžalovaný sa mu aj ozval, ale neprišiel, až nakoniec spolu s priateľkou ho obžalovanému išli odviezť do G.. Obžalovanému spolu s vozidlom dal technický preukaz a nevie, či splátkový kalendár mu dal osobne alebo mu ho zasielal poštou, následne asi po týždni alebo dvoch sa mu obžalovaný ozval, že mu chýba veľký technický preukaz, tak ten mu dodatočne zaslal poštou. Obžalovaný mu z dohodnutého odstupného 750,- € zaplatil iba 180,- €, zvyšnú sumu mu doposiaľ neuhradil. Obžalovaný vedel, že vozidlo je na leasing, vedel aké sú splátky, kam ich má posielat', kedy, tieto termíny však nedodržiaval a jeho potom kontaktovala leasingovka, že nie sú uhradené splátky. Volal kvôli tomu obžalovanému a tento mu stále len sľuboval, raz, že už to poslal, potom, že neposlal, lebo mu chýbali peniaze, potom, že vozidlo je pokazené alebo sa neozýval vôbec. Potom už volali opäť z leasingovky, že vozidlo musia odobrať, tak volal obžalovanému, že si preň musí prísť a vtedy sa obžalovaný priznal, že je u kamaráta alebo známeho niekde v okolí Ž., nepamätá si presne aký výraz použil, dal mu na neho aj číslo. Medzitým však leasingovka už vozidlo zabavila pre nesplácanie istiny, on sám potom celú sumu vyplatil a vozidlo mu bolo vrátené. Na otázky obžalovaného uviedol, že v O. mu podpísal aj plnomocnenstvo na disponovanie s vozidlom s tým, že obžalovaný toto môže aj prepísať, avšak až po splatení leasingu, na tomto splnomocnení trval obžalovaný. Na kúpnopredajnej zmluve sa nedohodli, dohodli sa iba na odstúpení leasingu, pričom on sám na splátkach leasingu nedlhoval žiadnu sumu. V G. pri odovzdávaní vozidla boli prítomní aj jeho priateľka a syn obžalovaného, obžalovaný mu vtedy dal iba tých 180,- €.

Z fotokópie technického preukazu vystaveného dňa 19.6.2013 vyplýva, že vlastníkom vozidla v uvedenom čase bola spoločnosť V. S. U., a.s. a držiteľom T. Š..

Súd zistil, že na základe úverovej zmluvy č. SUA13/002204 zo dňa 1.5.2013 uzatvorenej medzi V. S. U., a.s. a T. Š. bol T. Š. poskytnutý úver vo výške 5.399,74 € na motorové vozidlo P. L., ktorý sa zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach po 192,05 € od 29.5.2013. Ďalej súd oboznámil úverové zmluvné podmienky spoločnosti V. S. U., Zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. U. XX/XXXXXX, splátkový kalendár, protokol o prevzatí predmetu financovania, faktúru č. K výpis z obchodného registra.

Dohodou o odstúpení leasingu zo dňa 13.8.2013 T. Š. odstúpil leasing na motorové vozidlo P. L. obžalovanému Y. X., ktorý sa zaviazal splácať leasing vo výške 195,05 € po celú dobu trvania leasingovej zmluvy spoločnosti V. S. U., a.s. do 29 kalendárneho dňa v každom mesiaci. Z dohody ďalej vyplýva, že po splatení leasingu prechádza motorové vozidlo do vlastníctva obžalovaného a T. Š. sa po splatení leasingu zaväzuje vybaviť formality ohľadom prepisu vozidla. Pri nedodržaní dohody a nesplácania podľa splátkového kalendára je obžalovaný povinný vozidlo vrátiť nepoškodené do užívania T. Š.D. s povinnosťou uhradiť dlžné splátky, prípadne niesť aj právne následky vyplývajúce z omeškania splátok. Splnomocnením zo dňa 13.8.2013 T. Š. splnomocnil Y. X. k využívaniu vozidla na prevádzku a k zriadeniu všetkých potrebných právnych úkonov a zmeny v evidencii na Dopravnom inšpektoráte Polície SR (zmena majiteľa, odhlásenie, prihlásenie a iné zmeny vykonaní na motorovom vozidle).

Kúpnu zmluvou na ojazdené vozidlo zo dňa 6.9.2013 obžalovaný Y. X. ako predávajúci predal kupujúcemu G. W. osobný automobil P. L. za kúpnu cenu 4.000,- € s tým, že kúpna cena bude vyplatená v hotovosti a vlastníctvo prejde z predávajúceho na kupujúceho po prepise vozidla a po zaplatení dohodnutej ceny. Zmluvné strany sa dohodli tiež na tom, že predávajúci je povinný vozidlo prepísať najneskôr do 7 pracovných dní od podpisu zmluvy.

Vzájomnou dohodou zo dňa 15.11.2013 Y. X.H. uznal dlh vo výške 4.150,- € voči G. W. a tento sa zaviazala vrátiť najneskôr do 15.12.2013 z titulu vrátenia kúpnej ceny a vrátenia vozidla P. L. po odstúpení od kúpnej zmluvy.

Ďalej mal súd skutkový stav preukázaný oboznámením protokolu o odobratí a prevzatí motorového vozidla, z ktorého vypláva, že vozidlo P. L. bolo dňa 24.10.2013 odobraté spoločnosťou V. S. U., a.s. G. W. a saldokontom úverovej zmluvy č. U z ktorého vyplýva, že mesačná splátka vo výške 192,05 € splatná dňa 29.5.2013 bola uhradená 5.6.2013, splátka splatná dňa 29.6.2013 a splatná dňa 29.7.2013 bola uhradená dňa 13.8.2013, rovnako poplatok z vymáhania vo výške 120,- € splatný dňa 29.7.2012 bol uhradený 13.8.2013 a ďalšie splátky splatné za obdobie od 29.8.2013 do 29.10.2013 boli uhradené dňa 28.10.2013, splátka splatná dňa 29.11.2013 bola uhradená 31.12.2013 a splátka splatná dňa 29.12.2013 bola uhradená dňa 17.1.2014.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd ustálil skutkový stav tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a mal preukázané, že skutku sa dopustil obžalovaný. Obžalovaný je usvedčovaný výpoveďami poškodeného G. W., aj svedka T. Š., ktorí tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní vypovedali zhodne a ich výpovede sú taktiež v zhode z oboznámenými listinnými dôkazmi. Obžalovaný napriek tomu, že vedel, že s T. Š. uzatvára zmluvu o odstúpení leasingu a že nie je vlastníkom motorového vozidla toto následne odpredal poškodenému G. W., čím ho nepochybne uviedol do omylu. Obrana obžalovaného spočívajúca v tom, že s T. Š. po uzatvorení zmluvy o odstúpení leasingu uzatvorili na vozidlo aj kúpnu zmluvu sa súdu javila ako účelová, keďže táto zostala v rovine tvrdení, obžalovaný o tom napriek dlhému časovému obdobiu nepredložil žiaden dôkaz. Navyše počas hlavného pojednávania obžalovaný sám niekoľkokrát uviedol, že o tom, že T. Š. nie je vlastníkom motorového vozidla vedel a taktiež vedel o tom, že vozidlo je vlastníctvom leasingovej spoločnosti. Rovnako účelové boli jeho tvrdenia, že nie on, ale práve T. Š. nesplácal leasing, a preto bolo vozidlo odobraté, keďže zo saldokonta nepochybne vyplynulo, že splatné splátky boli ku dňu 13.8.2013, teda ku dňu kedy bola zmluva o odstúpení leasingu uzatvorená, zaplatené.

Súd zamietol vykonať dôkazy navrhnuté obžalovaným, a to výsluch zástupcu leasingovej spoločnosti, syna obžalovaného a priateľky svedka T. P., keďže vykonanie takýchto dôkazov súd považoval vzhľadom na už vykonané dokazovanie a vzhľadom na listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise za nadbytočné. Na základe uvedeného súd potom po právnej stránke konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., teda že obžalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že niekoho uviedol do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Obžalovaný bol doposiaľ osemkrát priestupkovo trestaný, všetko za priestupky na úseku cestnej premávky, súdne trestaný bol doposiaľ desaťkrát, naposledy rozsudkom Okresného súdu Košice 2 zo dňa 6.12.2018, sp. zn. 7T/22/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice zo dňa 13.5.2019, sp. zn. 8To/19/2019 za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 tr. zák., za čo mu bol uložený peňažný trest 200,- € a trest prepadnutia veci, keďže obžalovaný peňažný trest uhradil, hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený, rovnako tak aj pri ostatných odsúdeniach s výnimkou odsúdenia Okresným súdom Nitra zo dňa 14.7.2004, sp. zn. 5T/117/2000 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.4.2005, sp. zn. 1To/155/2004. Týmto rozhodnutím bol odsúdený za trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. č. 141/1961 Z.z., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 32 roky, dňa 17.12.2008 bol podmienene z výkonu trestu odňatia slobody prepustený so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov, dňa 17.12.2015 sa osvedčil.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatelovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods. 2 platí rovnako.

Podľa § 51 ods. 2 tr. zák. pri určení probačného dohľadu ustanoví súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Súd u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák., teda že už bol za trestný čin odsúdený (Okresný súd Nitra), poľahčujúcu okolnosť nezistil). Vzhľadom prevahu priťažujúcich okolností potom súd v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, a teda trest ukladal v rámci upravenej trestnej sadzby 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a po zhodnotení všetkých týchto skutočností, s prihliadnutím na jeho doterajší život a závažnosť jeho konania dospel k záveru, že na jeho nápravu a ochranu spoločnosti bude postačujúce uloženie podmieneného trestu odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 3 rokoch, ktorým terstom s azároveň zabezpečí zákonom sledovaný účel trestu.

Zároveň súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému G. W. riadne uplatnenú a preukázanú škodu vo výške 4.000,- €, ktorú povinnosť mu zároveň uložil aj v rámci probačného dohľadu.

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) prokurátor pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo dopovinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhraduškody.

V prospech obžalovaného môže rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.